

Kære dagbog

Jeg er lige vågnet og er på vej i skole. Jeg har vildt ondt i nakken på grund af sport fra i går. Det er i dag d. 10. marts 2020. Jeg ankommer til skolen, timen begynder, så frikvarter og derefter fortsætter undervisningen. I løbet af dagen er der en masse fra min klasse, der er begyndt at snakke om denne her danske journalist, som vist nok er blevet smittet med corona, eller som forskere på fjernsynet kalder Covid 19. Da dagen er færdig, cykler jeg hjem som jeg plejer, og går til sport efterfølgende. Jeg håber ikke, at det her kommer til at have alt for store konsekvenser for min dagligdag og i skolen.

Det er nu onsdag d. 11. marts kl. 19, og jeg er igang med at spise aftensmad sammen med min familie, da Mette Frederiksen pludselig kommer på fjernsynet, og begynder at tale om corona virussen. Jeg sidder og lytter med og hører så Mette Frederiksen fortælle, at vi skal være hjemme i 14 dage på grund af smittefare, og at vi skolebørn skal have online undervisning. Og alle skulle huske at vaske hænder eller spritte hænderne af ofte og holde mindst to meters afstand til andre mennesker. Jeg vidste ikke helt, hvad alt det jeg havde hørt betød for mig, så jeg skrev til min ven, og spurgte ham, om han også havde hørt det, og det havde han. Min mor og min lillesøster tænkte, at siden vi alligevel skulle handle om nogle dage, kunne vi lige så godt handle i aften og købe noget toiletpapir, siden det ville være træls at gå ned på det ;-)

Det er nu d. 25. marts, og det var egentligt meningen, at vi skulle have været i skole igen, men online undervisningen fortsætter lidt endnu. Faktisk er det blevet så skidt, at alle lande er lukket ned, og vi må ikke se andre, end dem som vi bor sammen med. I visse lande må man ikke engang gå udenfor, køre en tur eller være ude i haven. Sådan er det heldigvis ikke herhjemme i Danmark. Jeg har haft undervisning over nettet, og der har været mange lektier i denne uge. Jeg har lavet to afleveringer, og jeg er i gang med to mere. Jeg håber ikke, at det bliver ved sådan her hele karantænen.

Det er nu d. 10. april, og jeg har haft online gæster om aftenen, siden man ikke må være sammen indenfor udover dem man bor med eller en af sine bedste venner. Det er faktisk ret sjovt at snakke med andre uden for familien, når man nu er nødt til at være sammen med sin familie 24/7. Når jeg har siddet og lavet lektier en hel dag, bliver jeg for det meste bedt om at gå en tur enten med min hund eller sammen med mine forældre. Jeg vælger tit at gå med min hund, for den er ret gammel og kan ikke holde til de lange ture :-). Det er for det meste min mor, der vil gå, da min far sidder på hjemmekontoret helt indtil kl. 18. Jeg synes faktisk ikke at tiden herhjemme har været så slem, som nogle fra min klasse synes. Vi har lavet flere ting sammen som familie, fordi vi kun har haft hinanden som selskab. Fx lavet lækker mad, spillet spil, og så har jeg tjent penge på at hjælpe til i haven.

Det er nu d. 20. april, og vi har stadig hjemmeundervisning. Vores klasselærer har givet os besked på at skrive dagbog, hvor vi skal fortælle, hvordan det har været at være hjemme under corona. Vi har fået at vide, at det er noget som forhåbentligt alle skoler vil gøre, da det kan være med til at skrive danmarkshistorie. Det kunne være meget fedt, hvis nogen om 100 år ville læse en af de dagbøger, som vi har skrevet, og sætte sig ind i hvordan hverdagen under corona føltes. Jeg håber, at dødstallene ikke bliver større end de er nu, men det ser ikke godt ud. Jeg er en af de mange heldige, som ikke er blevet smittet eller har mistet et familiemedlem eller en ven, og det er jeg rigtig glad for. Men det er jo ikke slut endnu, så man kan jo ikke føle sig sikker. Jeg krydser fingre.